

Sen Gidince

– CEM SULTAN · 16 Aralık 2012

SEN GİDİNCE... Sızılar düşer içime..Yokluğunu düşününce!

Zor gelecek,bu havayı solumak,sen gittiğinde...

Kasvet dolacak ruhuma,sessice çekip-gidince,

Dünyam karanlıktır artık...Bu şehri terkettiğinde...

Gözyaşlarım bir sel olur,yangınlar başlar içimde!

ALLAH'ıma yalvarırım,bulutlar sökün edince..

RAHMET olup-yağsın diye,üzerime ince-ince...

Yağmura gebe bulutlar,yağsınlar artık keyfince...

Avuntu bulmaz yüreğim,ne kumda ne sahilinde...

Hiçbir şeyle avunamam..Tek avuntum hayalinle..

.

İki parça ekmek için,Martılar suya inince,

Martılarla avunurum;sen bu şehirden gidince...

Yağmur,bir kadife örtü gibi suya serilince,

Durgunlaşır hırçın Deniz,dalgacıklar çekilince.

Çiseleyen yağmurlarda,hayalinle gezinince,

Yüreğim yerinden oynar,yamacıma dikilince..

.

Ben,artık o ben değilim...Seni birgün görmeyince...

İnsanlık âlemi için,insan dua etmeyince...

Bu gârib,hasretten ölür.Sen bu şehri terkedince...

Dost yüreği felâh bulmaz,CAN DOSTU'nu anmayınca..

Bahçemde çiçekler solar..Hazan mevsimi gelince,

Ölümüm gelir aklıma!! Yeşillikler savrulunca..

Mahşeredek gider belki,Dostbağı çözülmeyince...

İstesem de çözemem kii,CAN DOSTU istemeyince...

Şehir,bir başka hoş kokar..Sen bu şehre döndüğünde...

Tekrar hayata dönerim,ESİNTİ'nı hissedince...

Gençleşir gönlüm ,havayı ciğerlerime çekince...

Mes'ut kapanır gözlerim,son nefesimi verince...

—Mehmet Cemalettin Bayhan-13.09.2009-ERDEK